

Od zdaj naprej naj K označuje konveksen lik v \mathbb{R}^2 in naj bo S množica točk, imenovanih *mesta*, v K . Za $p \in S$ je *Voronijeva celica*

$$V_S(p) = \{q \in K \mid \forall p \in S \setminus \{p\}. \quad H_K(q, p) \leq H_K(q, p')\}.$$

Voronijeve celice so *zvezdaste oblike* glede na njihova mesta p , to pomeni, da za vsako točko $q \in V_S(p)$ daljica pq v celoti leži v $V_S(p)$. *Voronijev diagram* v Hilbertovi metriki glede na lik K je terica celic $Vor_K(S) = (V_S(p))_{p \in S}$.

Točka, ki ločuje eno Voronojevo celico od druge, je enako oddaljena od obeh mest, ki definirata celici. Take točke ležijo na t.i. *simetrali*.

Definicija 1 (p, p') -*bisektor* je množica točk

$$\{z \in K \mid H_K(z, p) = H_K(z, p')\},$$

kjer sta $p, p' \in S$ mesti.

Označimo vožlišča m -kotnika z $\{v_1 \dots v_m\}$. Potem za $p \in S$ obstaja m tetiv $\chi(v_i, p)$, ki celico razdelijo na $2m$ trikotnikov, imenovanih *sektorji*. *Daljšice* (p, p') -*bisektorja* so robovi sektorjev, ki ležijo na (p, p') -bisektorju.

Ko se premikamo vzdolž bisektorja opazimo do $2m$ sektorjev celice z mestom p v ciklični redu, in do $2m$ sektorjev celice z mestom p' v obratnem cikličnem redu. Bisektor je torej sestavljen iz največ $4m$ segmentov.

Presek dveh Voronijevih celic je del bisektorja, imenovan *Voronijev rob*. *Voronijevo vožlišče* je presek dveh robov. Ker je Voronijev diagram planarni, z direktno aplikacijo Eulerjeve formule dobimo naslednjo lemo.

Lema 1 *Za dani konveksni m -kotnik $K \subset \mathbb{R}^2$ in n mest $S \subset K$, ima Voronijev diagram n celic, večjemu $3n$ Voronijevih robov, in večjemu $2n$ Voronijevih vožlišč. Vsak Voronijev rob sestoji iz največ $4m$ segmentov bisektorja, torej ima celoten diagram kombinatorično kompleksnost $\mathcal{O}(mn)$.*

Za konstrukcijo Voronijevega diagrama je potrebno najti bisektorje. Naj bo z točka na (p, p') -bisektorju, e in f robova K , ki se ju dotika tetiva $\chi(z, p)$ in simetrično za e' in f' . Izkazuje se, da lahko bisektor parametriziramo s p, p', e, e', f in f' , vendar lahko parametrizacijo prevedemo na enodimenzionalno.

Naj bo a presek nosilk robov e in f in naj bo a' presek nosilk robov e' in f' . Če je $a = a'$ je bisektor ravna crta skozi a . Denimo torej, da $a \neq a'$. Naj bo l premica skozi p in p' . Definirajmo točki x in y kot presek med l in nosilko robov e oziroma f . Podobno definiramo x' in y' za e' in f' . Ta projekcija ohrani dvorazmerje in s tem tudi Hilbertove razdalje. Naj bo o točka na l , da velja enakost dvorazmerji $(o, p; y, x) = (o, p'; y', x')$. Točka o mora ležati med p in p' . Definirajmo še α tako, da je $o + \alpha$ točka na l , v kateri premica skozi z in a seka l . Analogno definirajmo α' . Po zgornji konstrukciji lahko vsako točko bisektorja opišemo s parom (α, α') . Še več, α in α' sta odvisni po naslednji lemi.

Lema 2 *Naj bo K konveksen večkotnik in p in p' mesti v notranjosti K . Vsaka točka na (p, p') -bisektorju je lahko opisana z α in α' definiranimi zgoraj. Potem obstaja linearna funkcija s parametroma $1/\alpha$ in $1/\alpha'$.*

Bisektor lahko torej parametriziramo z enim od parametrov α oziroma α' .